

PROFESORIUS KONSTANTINAS REGELIS

(1890—1970)

Lietuvos universitetas pradėjo veikti Kaune 1922 metais. Botanikos katedros steigėjai jame buvo profesorai L. Vailionis ir K. Regelis. Profesorius Konstantinas Regelis vadovavo šiai katedrai ir Botanikos sodui nuo jų įsteigimo iki 1940 metų. Jis buvo pakviestas iš Tartu universiteto, bet greit išmoko lietuvių kalbą ir 1925 metais jau skaitė augalų sistematikos paskaitas lietuviškai. Buvo geras organizatorius, botanikos sode įrengė gerus šiltnamius, dendrariumą, suorganizavo vaistinių augalų skyrų, fitopatologijos laboratoriją, o katedroj sukūrė herbarą, įrengė biblioteką, parengė paveikslų ir kitų vaizdinių priemonių paskaitoms iliustruoti. Buvo geras dėstytojas, paskaitose ir seminaruose skiepijo studentams Č. Darvino evoliucijos teoriją ir materialistinę pasaulėžiūrą.

Vasarą su vyresniųjų kursų studentais profesorius K. Regelis darydavo ekskursijas pievų, pelkių ir miškų augalijai tirti. Tyrimų rezultatus skelbdavo Universiteto Matematikos-gamtos fakulteto „Darbuose“ ir užsienio spaudoje — Šveicarijos, Austrijos, Vokietijos, Suomijos žurnaluose. Iš viso jis yra paskelbęs apie 150 mokslinių darbų. Be to, kruopščiai rinko literatūrinę medžiagą, liečiančią Lietuvos florą, ir sudarė išsamią botaninę bibliografiją, kurią paskelbė Matematikos-gamtos fakulteto „Darbuose“ [1931—1942]. Kiekviename šio leidinio tome K. Regelis straipsniai, pavadinti „Lietuvos floros šaltiniai“, skelbdavo naujus duomenis apie retesnius augalus. K. Regelis parašė ir keletą vadovėlių lietuvių kalba — „Vadovėlį augalams rinkti ir kolekcijoms iš botanikos daryti“ [1925], „Augalų sistematiką“ (I dalis 1935, II dalis 1941). Tuo jis nemažai prisidėjo prie botanikos mokslinių kadro parengimo Lietuvai.

Išvykęs iš Lietuvos, K. Regelis dirbo Zenevos, Graco, Bagdado, Kabulo, Istambulo ir Ismiro universitetuose. Nuo 1967 metų iš pedagoginio darbo pasitraukė ir dirbo mokslinį darbą privačiai, gyvendamas Grace [Austrijoje]. Paskutiniui laikotarpiu daugiausia rūpinosi augalinių žaliavų tyrimu. Buvo Tarptautinės komisijos augalinėms žaliavoms tirti pirmininkas ir žurnalo „Qualitas plantarum et materiae vegetabilis“ redkolegijos narys. Rašė ir apie Lietuvos augalines žalias: vaistažoles, pašarinius, maistinius ir techninius augalus. Labai domėjosi Lietuvos nendrynų išteklių, kaip žaliava celiuliozės gamybai.

Daug pasaulio savo gyvenime regėjęs, profesorius K. Regelis, kaip matyti iš jo laisvų ir straipsnių, labiausiai buvo pamilęs Lietuvą ir jos ilgėjosi. Jis čia 18 metų ramiai dirbo mokslinį darbą ir buvo visų gerbiamas, o išvykęs niekur geresnių darbo sąlygų nerado. Ypač nusivylė tuo, kad, kurios florai pažinti buvo paruošęs vadovą, tačiau jis liko neįsileistas.

Pastaruosius trejus metus profesorius K. Regelis dar galvojo apie mokslinę išvyką į Mažąją Aziją, tačiau pablogėjusi sveikata sukludė. Išvykęs gydytis į Šveicariją, jis šįmet gegužės 22 d. mirė netoli Ciuricho, eidamas aštuoniasdešimtuosius metus. Jo mokslinis palikimas turi žymios vertės Lietuvos florai pažinti.

Šia proga skaitytojų dėmesijui siūlome profesorius Konstantino Regelio straipsnį [šiek tiek sutrumpintas], kurį jis parašė 1940 metais ir kuris dar niekur neskelbtas. Manau, kad kai kurios jame keliamos mintys ir dabar tebėra aktualios.

Profesorius JONAS DAGYS

APIE AUGALINĘ — ŽALIAVĄ LIETUVOJE

Augalinė žaliava yra ta ūkini vertinga žaliava, kurią gauname augalų, priešingai gyvulinei žaliai kilmė yra gyvuliai. Žaliavų gali būti įvairios rūšies, pavyzdžiui, pluošto, riebalai ir aliejai, eteriniai dažai, dervos, saponinai, alkaloidai, krakmolas, mediena, kamštis, kaulų taperčiai. Be to, prie žaliavas augalų priskiriame dar vaistinius, maistą duodančius augalus. Mokslas apie augalinę žaliavą yra susijęs su naudingųjų augalų tyrimu, daro taikomosios botanikos šaką.

Zinių apie naudingus augalus Lietuvoje ir Lenkijoje randame įvairių veikaluose, taip pat kunigų žodyne. 1845 metais išėjo Vilniaus rald-Wyżickio veikalas, pavadintas „Ekonomiczno-techniczny czyli drzew, krzewow i roslin dziko w ekonomice, rękodzielach, fabryk dycynie domowej z wyszczególnieniem jadownych i szkodliwych, oraz sluzyc ku ozdobie ogrodow i wiejskich“. Jame yra aprašyti 60 ir nuodingi augalai, bet šis veikalas originalus, jis pagrįstas Jundzilių duomenimis. Kiek anksčiau, 1805 m. išėjo Rygoje Friebe's veikalas „Flora-technische Flora von Liefland“, kuris neličia Lietuvos. Kadangi šiame veikle yra aprašyti augantieji augalai, tai jis ir mūsų kraštui.

Didesnis susidomėjimas augalų tyrimu prasidėjo per 1914 m. pasaulinį karą, kuomet Vokietijoje privertė šį kraštą ieškoti vietose užsieninės žaliavos įvairių rūšių iš savo krašte augančių augalų. prisimenama, kaip vokiečiai ragavo rinkti dilges, kaip buvo pastangos išnaudoti kupstinio svogūno (phorum vaginatum) pluoštą audiniui. Tai buvo tikrai „erzacai“ pilna prasme, kurie, karui pasibaigus, mirė.

Antrame pasauliniame kare vėlesnių augalų žaliavos išnaudojimo. Bet dabar šis klausimas turėjo tikrai prasmę, nei pirmame kare, ieškoma ne laikinų „erzacų“, bet liavų, kurios galėtų atstoti ligšiolio importuotas žalias. Ir karui, įvežimui iš užsienio susirietinių naudingų augalų išnaudojimo atkreipta dėmesio daugiau, kaip pavyzdį galime nurodyti 1914 m. jungą, kuri padarė milžiniškas išnaudojimo šios teritorijoje esančią juose žaliavą. Prie Lenino tanikos sodo buvo įsteigtas net žaliavos skyrius.

Augalinės žaliavos tyrimas apima šias problemas: